a ¶ Beneficia. Includit etiam hoſpitalia et loca ſilia q̄ permutari poſſunt his quibus in beneficium conce/ duntur: que habent. ī. de reli. do. q: cōtingit. §. vt autē. illa vero que non cōcedunt in beneficiū nō videtur poſ ſe cum beneficijs permutari: cum beneficiorum ad inui cem permutatio fieri debeat.
b ¶ Ex cauſa. Bene ergo licet renunciāti in ac tu renūciatiōis hoc exꝓmere: ſcʒ ꝙ renunciat ꝑ / mutatiōis cauſa ⁊ dato ꝙ hoc nō exprimat ſatis ē quod conſtet ex cōiecturis vel pri us actis.
c ¶ Volentib. Ergo tractatus ꝑmutatiōis iter partes precedere poteſt: tamen ip ſa ꝑmutatio ex / peditur ſuperio / ris officio: et vide quod ſcripſi. ſ. eo. queſitum.

g/b daf. Si bn̄ficia ex cā ꝑmuta/ tionis aliq̄b⁹ reſignata alijs c/b q̄b ipſis ꝑmutare volētib⁹ cō/ e ferantur: nullius hoc eſſe vo lumus firmitatis.

De teſtamentis ⁊ vltimis vo luntatibus.

Clemens quintus in conci lio Vienenſi.

Ordinari⁹ loci rōnē exigit a religioſis etiā exēptis de te/ ſtamētorū executiōib⁹ quas geſſerūt: ⁊ ſi circa id deliq̄rit illos punit. ca. I

d ¶ Conferant. Per illos in quorum manibus fiebat reſignatio: vel per alios collatores. Hoc tn̄ ſcias quod epiſcoporū eſt permutare: vel ꝑmutationibus auctori tem p̄ſtare. ⁊ inferiorū nō. vt no. Hoſti. in ſumma eiuſ/ dem ti. §. q̄s pōt. ver. et nunquid. ⁊ dixi. ſ. eo. queſituʒ. cū eni conſiliuʒ Turoneñ. ꝓhibebat ꝑmutationē. ꝯtra id non diſpenſat niſi cui permiſſum eſt: et idem Archi. eo. ti. c. vno. li. vj. et facit quod no. ſ. c. xxi. in prin. ipſi
queſtio tn̄ inferiores quoꝝ eſt ꝯferre vel eligere habēt conſen/ tire vt no. in p̄di. decre. vnica. Quid de caplo vacante ſede epiſcopali: poterit ne ꝑmutationi auctoritateʒ pre/ ſtare: puto ꝙ ſic: cum hoc ſit iuriſdictiōis ep̄alis in qua tunc ſuccedit: de maio. et obe. his que. ⁊. c. cū olim. e. ti. c. vno. li. vj. cū cōcor. hec vera niſi bn̄ficia illa vel alteꝝ illorū ſpectarēt ad collationē ep̄i ſolius ſine caplo: quia cū in taliū beneficioꝝ collatione nō ſuccedāt: ergo nec in conſenſu quē neceſſe habet p̄ſtare collator: et ideʒ ſi habet eligere vel preſentare: vt ſcripſi ne ſe. vacan. c. ij. ne vna via cōcedat quod alia ꝓhibet. de reg. iur. cum quid li. vj. Si vero vna cum capitulo haberet facere predicta: cū capitulū tūc poſſit cōferre eligere vel p̄ſen tare. ne ſe. vacan. c. vno. lib. vj. ergo poterit vt capitulū conſentire: ⁊ vt ep̄us auctorizare: puto aūt ꝙ h̄ decre/ tum ꝯficiat nedum collationem: ſed etiā omnem electi onem poſtulationem et preſentationem que fieret de a/ lio ad illud beneficiū ſic renunciatū: hoc eni eſt de mē/ te: et eadem rō eſt: ⁊ decre. de preben. cum in illis. lib. vj. loquit in impetrationibus bn̄ficioꝝ que ſunt odio/ ſe. e ¶ Volumus. Hoc iure nouo: quaſi innuat quod olim in hoc caſu neceſſaria erat gratioſa prouiſio: et ſic ſaluantur no. eo. ti. cum vniuerſorum. de preben. inter cetera. ſicut al's in ſimili caſu agitur ad intereſſe. ff. pre ſcrip. verbis. l. naturalis. in prin. ⁊ in fine.

Religioſis. ¶ Primo ponit motiuum conſti/ tuentis. Secundo conſtitutionē. Tertio penā
[...]ſo ⁊ incipit ꝯſtructū ibi: Volentes: ⁊ quo ad ra tionē p executorē reddendā determinat quod no. in Spe. de inſtru. edi. §. nunc vero aliqua. v. ſed an ſimplex. quod quaſi ad litterā ponit Arch. lxxxviij. di. ep̄us tuitionem. f ¶ Deputatis. no. ꝙ nō dicit depu/ tandis: p quod videt velle quod ꝯſtitutio reſpiciat p̄/ terita: quod veꝝ puto de futuris geſtiōib fiendis etiā p iā deputatos q̄ſuis exēptos: ⁊ facit qđ no. ſ. e. cō. de eta. et q̄li. vt hi q in glo. qđ poſteris de vi. et bone. cle. c. ij. poſt p̄n. ſʒ in p̄teritis geſtiōib fact' iā p exemptos ante hanc conſti tutionē nō puto ꝙ hec decreta. lo/ cum habeat: ad quod facit lr̄a ſe quēs. cōſtat enīʒ qđ circa iam ge/ ſta p̄ſcidi nō pōt materia deliquē/ di. ſi ꝓo exempt⁹ religioſus prius deputat⁹ iā ante ꝯſtitutionē par/ tē geſſerat: partē vero geſſit poſt ꝯſtitutionē. ſi rō poſt geſtorū nō connectit priua geſtis: q: ſingulis annis pcipit cer/ tos redditus q̄s conuertit in certos pios vſus: de poſtea geſtis rōnem reddat: ad hoc de elec. ſi eo tempore. lib. vj. ſed ſi ratio poſt geſtorū ſine prius geſtis inutilis videretur nō ta/ men cogetur ad illam reddendam: ad hoc. ſ. de ap. ſu/ per eo. j. reddat ergo pape legato vel ſuo ſuperiori. vt quo ad illam ſtemus antiquo iuri.

Religioſis etiā exē f ptis deputat' ad g executionē cuiuſ/ libet vltīe volūta tis circa ipi⁹ executiōis offi/ h ciū: qđ vtiq̄ʒ nō p̄nt niſi a ſu/ periore ſuo petita ſup hoc li/ k cētia ⁊ obtēta ſuſcipe volen/ l tes preſcīdere materiā delin/ quendi. Preſentis conſtitu/ tionis auctoritate ſtatuim⁹: m ꝙ tales etiam ſi prelationis fungantur officio: locorum n/o ordinarijs debitam redde/

g ¶ Cuiuſlibet. Comprehendere vult etiaʒ codicillos: et vide quod ſcripſi eo. ti. ſuper rubrica.
h ¶ Quod vtiq̄ʒ. Interpoſitio: que tamē habebatur eo. titu. c. ij. lib. vj. et de clauſtralibus loquit: vt ibi no/ ta. i ¶ Obtenta. Reprobatum videtur quod diſpu tando ſoluerat dominus meus in hoc caſu tacitam li/ centiam ſuperioris ſufficere: quod vide in mercu. eo. ti. ſub littera. g. alias ſub littera. s. Sed dubitatur: nun/ Queſtio quid ſuperior qui religioſe dedit licentiam ſuſcipiendi hoc executiōis officium poſſit licētiam reuocare re non integra: vt fortior ſit queſtio: et videtur quod reuocari non poſſit: cum ſit aſtrictus rationi reddende vt hic. et qui ſemel ſuſcepit exequi cogitur. eo. ti. Johannes. pu/ to ꝙ male facit ſine cauſa reuocando: non tamē credo ꝙ ſubditus reſiſtere poſſit cum velle non habeat: et op time facit. xxxiij. q. v. manifeſtum. tūc ergo perficiet ex ecutionem collega: ſi quem habet: vel his de quo teſta/ tor ꝓuidit vel ep̄s: qđ dic vt eo. ti. c. ij. lib. vj. et vbi no/ ta. in glo. penulti. k ¶ Suſcipere. Fratres minores non licentiantur hodie ad hec officia: nec illa ſuſcipiūt quod dic vt. ī. de verbo. ſigni. exiui. §. proinde. ver. item ꝙ cum executiones. ⁊. §. cupientes. ver. verum etiam.
l ¶ Materiam. Concor. de vſur. c. j. lib. vj. Jo. an.
m ¶ Tales ſcilicet religioſi etiam exempti. et per hoc puto ꝙ in ſecularibus exemptis non habeat locuʒ qđ hic dicitur: et licet ſubſit eadem ratio: ſatis eſt tamen ꝙ eorum priuilegijs cōſtitutio iſta non derogat. ⁊ fuit forte impulſiua ratio: quia religioſi plus delinquebant in his: eſt ſimile. ī. de cenſi. c. j. de priuile. c. j. ⁊ de pe. cu pientes. poſt princi. de ſenten. excom. c. j. de deci. c. j. et vide quod nota. in. j. glo.
n ¶ Locorum ordinarijs. Non dicit dioceſanis: et facit quod ibi ſcripſi. eo. titu. Johannes. ſuper. verſi. dioceſanum. o ¶ Reddere. Rationē teneantur quod ſequitur: concor. ī. de religi. do. quia ꝯtingit. §. illi

etiam. quid ſi teſtator liberauit eum ab onere rationis reddende: vide quod ſcripſi. eo. ti. Johannes. in penul. q. vbi etiā aliquid de modo rationis reddēde. ⁊ i Spe. ꝑdic. §. nunc vo. ver. ſed nunquid ſecundum dictum.

a ¶ Exigere. Nota ꝙ duo ponit ⁊ vt diuerſa. ꝑ quod videtur ꝙ iſti executores etiā ordinarijs non petentibus rationem reddere debeant: ſi tamen offerunt: ſed ordinarius non recipit: eis non imputabitur. de reg. iur. imputari. lib. vj. Jo. an.

b ¶ Exemplū. ſ. ca. com. de offi. ordi. ca. j. cum ſuis concor.

c ¶ Debita. Arbitraria: ex quo certa ſtatura nō eſt. de offi. deleg. de cauſis.

d ¶ Priuilegio. ſ. ca. proxi. et vide quod ibi dicam.

re: ipſis qȝ ordinarij ab eiſdē abſqȝ dolo fraude ſeu negligentia: de ſuſcepte executio- a nis officio teneantur exigere rationem. Illos quos circa id deliquiſſe repererint: in b aliorum exemplum pena de- c bita quocunqȝ non obſtante d priuilegio punituri.

De ſepulturis. Clemens quintus in concilio Vienneſi.

Excommunicati ſunt etiam exempti: qui in caſibus non premiſſis defunctos ſepeliūt in cimiterijs tempore interdicti: vel qui ſcienter ſepeliunt excommunicatos publice: nominatim interdictos: vel manifeſtos vſurarios. Joh. an.

Eos qui pro ca. I prie temeritatis audacia defunctorū corpora nō ſine cō e f temptu clauium eccleſie in ci g miterijs interdicti tempore i h caſibus non conceſſis a iure i k vel excōmunicatos publice: l m aut nominatim interdictos: n o vl' vſurarios mãifeſtos ſciēt p ſepelire ꝑſumūt: decernimus

Diuiſio. Eos qui. ¶ Primo punit. Secūdo tollit obſtantia. ibi: Nullo. Et ꝑ hoc ꝙ dicit eos: includit cuiuſcūqȝ ꝓfeſſionis viros clericos et laicos: includit etiam mulieres. ⁊ de hoc de elec. generali. li. vj. e ¶ Clauiū. De excel. ꝑla. c. fi. ⁊ de pe. c. fi. et no. ꝑ pluralitate clauiū de hoc remiſſionē dedi: ꝺ ſum. tri. c. j. ad fi. f ¶ Cimiterijs. Si igit̃ in campis ⁊ locis priuatis eos ſepeliant: nō eſt locus huic pene. qꝺ intelligo etiā ſi locus ille eſſet vicinus vel cōtiguus eccl'ie vl' cimiterio: quia exquo ad vſum cimiterij nō eſt per epiſcopum benedictus. de cōſe. diſ. j. nemo. nō erit loc⁹ huic pene. quare aūt in cimiterijs corpora ſepeliant̃: vide no. xiij. q. ij. cuȝ grauia. g ¶ Tempore. Quo tempore interdicta eſt eccleſiaſtica ſepultura. de pe. ⁊ remiſ. ꝙ in te. de priui. vt ꝑuilegia. h ¶ A iure. Hoc dicit ꝓpter clericos qui ſeruauerunt interdictum. quibus conceditur eo tempore ſepultura cum ſilentio ⁊ abſqȝ cāpanarum pulſatione: vt in predi. decre. ꝙ in te. ⁊ ꝓpter priuilegiatos circa confratres. de quibus in ꝑdi. decre. vt ꝑuilegia. In quattuor vo feſtiuitatibus in quibus eo tempore celebrari poteſt alta voce ⁊c̃. de quibus in decre. vlti. §. penul. de ſen. excō. li. vj. nō puto poſſe mortuos ſepeliri. licet multotiens fuerit cōtrariū obſeruatuȝ. ⁊ hoc bene ꝓbat decre. cum ⁊ plantare. §. ꝙ ſi. de ꝑuile. ⁊ ille. §. qui diebus illis ꝑmittit participationē diuinorum: de audiendis officijs loquitur nō de ſacrament̃. quod patet ex diuiſione capituli. Item ceſſat cauſa ibidem expreſſa de ſpe recōciliationis. i ¶ Excommunicatos. Ab homine vl' a iure. ⁊ intelligas de excōmunicatione maiori. de ſen. excō. ſi quē. licet enī excōmunicati minori ſic decedētes ſepeliēdi nō ſint: vt no. Inno. e. ti. ſacris. huic tamen pene tūc loc⁹ nō eſſet. de here. qui excōicati ſunt ſpãliter fuerat ꝓpulſum. de here. c. ij. j. rñ. li. vj. k ¶ Publice. De hoc de re iudi. ad ꝓbādum. Quis dicatur publice excōicatus: de excep. exceptionē. in glo. pe. que glo. nō placet ſimpliciter ꝗ ad caſum iſtū. licet enī fatear illū publice excōicatum cōtra quē publice lata eſt ſententia: licet denunciatus non ſit. cū ꝑdi. decre. ad ꝓbandū: nō dicat publice nunciatū: ſȝ publice excōicatū. nō tamen fateor ꝙ hoc ipſo ꝙ excōmunicat⁹ eſt ꝑ iudicē loco quo iudicare cōſueuit ꝑſentibus officialibus ſuis ⁊ ptib⁹: vl' altero cōtumaciter abſente dicat̃ publice excōmunicatuſ: ſed ex qualitate fori multitudine. ſ. vl' paucitate officialium ⁊ aſtantiū dicatur publica vel non publica: ita ꝙ in ħ veritas rei pōderetur: vt quo ad hūc caſum videamus an ꝑſumantur ſepelientes ſcire: vel ſaltē ſit caſus quo ſit eis imputandū ſi ignorarūt quod publice ſciebatur. xij. q. ij. ꝗ ⁊ humanis: alſ poſſet eſſe occultus: licet per iudicē i bancho corā duob⁹ vl' trib⁹ teſtib⁹ fuerit ꝓmulgata. facit i auc̃. de litigi. §. omnem vo. coll. viij. ad hoc mouet mens ⁊ rō iuris ꝑponderāda vbis. ⁊ qꝺ alle. ibi in glo. nō ꝓbat: vt ibi dixi. ⁊ vltra iura ꝗ cōiter allegātur de do. ⁊ ꝯtu. c. fi. de eo ꝗ mit. i poſ. c. fi. de eo ꝗ cog. cōſang. c. fi. de cle. nō reſi. ex tuc. ff. de inſti. ac. ſȝ ⁊ ſi. §. j. ⁊. ij. bñ fac̃ Cle. ſ. ꝺ elec. cām. §. vex. ⁊ fac̃ ſ. ꝺ iudi. diſpēdioſaȝ. ꝺ fo. cōp. ꝙuiſ. ⁊ fac̃ qꝺ no. Cōpo. de cōſue. cū dilect⁹. qꝺ ſcripſi de elec. i la. in glo. magna circa fi. ⁊ ꝑ hoc ꝙ dicit publice: dico ꝙ ſi eſſet occultus dato ꝙ ſepeliēs ſciret nō eſt locus huic pene. An vo ſit locus excōicationi minori. no. de ꝑuil. ad hoc in. j. glo. addit̃ aūt hic pena ad penā quā ſtatuit decre. epiſcoporum. de ꝑuil. li. vj. que ꝑ hanc ſublata non ſunt.

l ¶ Nominatim. Cōcor. de ꝑuil. cum ⁊ plantare. §. excōmunicatos. ⁊ vide qꝺ ibi no. ad idē. e. ti. vt ꝑuilegia de ꝑben. in Lateraū. de cle. excō. ꝓpoſuit. ⁊ eſt ſi. ſ. ca. com. de vi. ⁊ hone. cle. c. j. ⁊ ꝑ hāc lr̃am ⁊ ꝑdictas ſiles videtur ꝙ poſſit in cimiterio ſepeliri interdictus non nominatim: dummodo locus interdictus non eſt.

m ¶ Interdictos. Videtur ſufficere ꝙ interdictuȝ ſit tale ꝙ ꝑuet ſepultura: vt i caſu de ſen. excō. is cui. ij. reſponſo. li. vj. facit qꝺ ſcpſi poſt Inno. ⁊ Hoſt. ħ. e. ti. ſacris. n ¶ Manifeſtos. Qui ſint manifeſti: no. ꝺ vſu. c. j. ⁊. ij. i ꝑn. li. vj. ⁊ itelligas niſi cautū ſit ꝺ reſtituēdo: vt ibi: ⁊ puto ſufficere ꝗ ad ſepulturā: nō dico ꝗ ad validandū ipſius teſtamentū qꝺ teneat̃ poſt mortem. qꝺ verum intelligo in illo qui iuſſit ſatiſfieri de vſur̃. alſ enim nō ſufficeret cautio heredū cū deceſſerit in peccato. de vſu. qr in omnib⁹. ⁊ hoc ꝓbat lr̃a illius decreta. ꝙꝙ. de vſu. li. vj. in ꝑn. ⁊ fi. j. rñ. accumulat̃ autem hec pena ad penā ꝑdictam Lateraū. concil'. que adhuc hodie locum habet cum expreſſe ſublata non ſit.

o ¶ Sciēter. Reqrit ergo ſcientiā hec excōicatio. concor. de ſen. excō. ſignificauit. ⁊. c. cum deſideres. ⁊ de here. c. ij. i ꝑn. li. vj. p ¶ Sepelire. Hic occurrūt dubia ꝗ ꝑncipis declaratione pl⁹ ꝙ gloſantis opinionē expoſcunt. ſ. an portantes ad ſepulturā ꝗ tñ nō ſepeliūt ſint excōicati. Itē qrit̃ de ꝯcomitātib⁹ fun⁹. Idē de fodientib⁹: fabricātib⁹ vl' aperiētib⁹ ſepulchrū. Itē de ꝑlatis clerici vl' miſtris eccl'iaꝝ i quarū cimiterijs ſepeliūt ꝗ